

Titel: Kapitel 21.

Citation: "Kapitel 21.", i 1909: Lov, s. Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r30-shoot-chptrd1e5690.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1909: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 21.

Værneting.

§ 226.

Retssager skulle, hvor denne Lov ikke hjemler Undtagelse, anlægges ved den Ret, i hvis Kreds Sagsøgte har Bopæl (Hjemting).

§ 227.

Dersom Sagsøgte har Bopæl i flere Retskredse, anses han at have Hjemting i enhver af dem.

Indlænding, som ikke har Bopæl nogetsteds i Riget, kan sagsøges ved Retten på det Sted, hvor han opholder sig ved Sagens Berammelse, eller, dersom hans Opholdssted ikke vides, ved Retten på det Sted, hvor han vides sidst at have boet eller opholdt sig.

§ 228.

Danske i Udlandet ansatte Embedsmænd, der ikke ere det pågældende Lands Domsmyndighed undergivne, og de til de danske Gesandtskaber i fremmede Stater hørende Personer anses at have Hjemting i København, for så vidt de ikke vedligeholde Bopæl på noget andet Sted i Riget. Det samme gælder om andre danske Undersåtter, som ikke kunne sagsøges i det Land, hvor de have Bopæl.

§ 229.

Stiftelser, Kommuner, Korporationer såvel som Selskaber og Foreninger, være sig med politiske eller sociale eller med rent formueretlige Formål, have Hjemting i den Retskreds, hvor deres Hoved-Forretningslokale er, eller, når sådant ikke kendes og ikke erfares ved Henvendelse til Politiet, hvor et af Bestyrelsens Medlemmer bor.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

De Værnetingsbestemmelser, der indeholdes i Fimalov af 1. Marts 1889 § 34, Søllov af 1. April 1892 § 10. Lov om Oplagsbeviser m. v. af 30. Marts 1894 §18 og Patentlov af 13. April 1894 § 24. forblive gældende.

Retssager, der angående Forenings- eller Selskabsanliggender rejses af Foreningen eller Selskabet mod de enkelte Medlemmer eller opstå imellem disse som sådanne, kunne anlægges ved Korporationens, Foreningens eller Selskabets Hjemting.

§ 230.

Sager imod Staten skulle anlægges ved den Ret, i hvis Kreds den Embedsmand, som på Statens Vegne bliver at stævne, har sit Embedskontor eller i Mangel af sådant sin Bopæl.

§ 231.

Sager angående Rettigheder over urørlige Ting — være sig Ejendomsret, Panteret, Brugsrettigheder, Servitutrettigheder, Grundbyrderrettigheder eller andre — skulle anlægges ved den Ret, under hvilken Ejendommen er beliggende.

Søgsmål, hvorved Fordringer, der ere forbundne med Pant i fast Ejendom, eller hvorved enkelte forfaldne Grundbyrdeydelse indtales, kunne anlægges på det Sted, hvor den behæftede eller bebyrdede Ejendom er beliggende.

Ligger en fast Ejendom i flere Retskredse, anses den med Hensyn til Spørgsmålet om, hvor de i denne Paragraf omhandlede Sager skulle eller kunne anlægges, at være beliggende i den Retskreds, hvorunder Ejendommens Bygninger, navnlig Stuehuset, høre. Findes sådanne ikke, eller er Stuehuset beliggende i flere Retskredse, kan Sagen anlægges i hvilken som helst af disse.

§ 232.

Det har sit Forblivende ved Bestemmelserne i §§ 84 og 85 i Lov om Skifte af Dødsbo m. v. af 30. November 1874.

§ 233.

Den, der i Medfør af offentligt eller privat Hverv har haft andres Midler under Forvaltning eller skal aflægge Regnskab for dem, kan sagsøges for sin Forvaltning eller sit Regnskab ved Retten på det Sted, hvorfra Forvaltningen er ført, eller hvor Regnskabet skulde aflægges.

Samme Steds kunne også anlægges Sager, som i Anledning af Forvaltningen eller Regnskabet rejses af den, der har ført samme, imod den, for hvem han har ført den eller det,

§ 234.

Søgsmål til Opfyldelse eller Ophævelse af en Retshandel eller i Anledning af dens Misligholdelse eller ikke behørgige Opfyldelse kunne anlægges ved Retten på det Sted, hvor Retshandelen ifølge Parternes udtrykkelige eller stiltiende Vedtagelse, ifølge Loven eller i øvrigt ifølge de foreliggende Omstændigheder

skulde opfyldes, såfremt Sagsøgte ved Stævningens eller Forligsindkaldelsens Forkyndelse er til Stede i Retskredsen.

Har nogen under et Ophold i en Retskreds pådraget sig en Forpligtelse, som skulde opfyldes der, inden han forlod Retskredsen, kan han endvidere i den Anledning sagsøges der, uagtet han ved Stævningens eller Forligsindkaldelsens Forkyndelse ikke er til Stede i Retskredsen.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje. 43

§ 235.

Sager, hvorunder der påstås Straf. Erstatning eller Oprejsning i Anledning af retsstridige Skadetilføjelser eller andre Retskrænkelser, kunne anlægges på det Sted, hvor Skadetilføjelsen eller Retskrænkelsen er foregået, eller, når den har været udøvet i flere Retskredse, i hvilken som helst af disse.

§ 236.

Når flere Sagvoldere skulle eller dog kunne sagsøges under eet, og Sagen imod dem ikke ifølge denne Lov kan indbringes for andet Værneting, kan den anlægges ved enhver Ret, som for nogen af Sagvolderne er Hjemting.

§ 237.

Kan Sagen i Medhold af denne Lov anlægges ved flere forskellige Retter, har Sagsøgeren Valget, for så vidt ikke andet fremgår af Lovens Forskrifter.

§ 238.

Når Parterne vedtage det, kunne de indbringe deres Sag for hvilken af samtlige ligeartede Retter i første Instans de ville, uden at Rettens Samtykke behøves.

§ 239.

Udlændinge kunne sagsøges her i Riget, for så vidt nogen Ret ifølge de foranstående Regler kan anses som Værneting i Sagen.

1909: Lov,

Gives der ingen Ret i Riget, ved hvilken Sagen imod Udlænderen herefter kan anlægges, skal det, for så vidt ikke særlige traktatmæssige Bestemmelser ere til Hinder derfor, være Indlændere tilladt i Sager angående Formueretsforhold at sagsøge Udlænderen i den Retskreds, hvor han ved Stævningens eller Forligsindkaldelsens Forkyndelse opholder sig eller har Gods.

Med Hensyn til svenske Undersåtter har det sit Forblivende ved Lov om svenske Dømmes Fuldbyrkelse m. v. af 19. Februar 1861 § 6.